

Koncertas „Dainuoju Vilniui“ – šviesi muzikinė dovana savo miestui

Koks geriausias dalykas vasarą? Jei paklausi bet kurio mokinio, jis, tikriausiai, atsakys – atostogos! Šylant orams ir pavasariui pamažu pranašaujant apie nusipelnytą poilsį, Vilniaus Karoliniškių muzikos mokyklos jaunieji atlikėjai ir mokytojai Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje surengė pavasariu dvelkiančią programą „Dainuoju Vilniui“. Šis koncertas – tai dovana gimtajam miestui, šiemet švenčiančiam 700 metų jubiliejų. Tuo pačiu tai proga pabūti kartu ir pasidžiaugti galimybe drauge muzikuoti miestui, artimiesiems ir vieni kitiems.

Saulėtą sekmadienio vidudienį įžengiant į filharmoniją nuotaika pakylėta – pasidabinę šventės svečiai nerimastingai rinkosi į puošnią salę. Filharmonijos aura, elegantiška koncerto vedėja Lukrecija Stonkutė byloja – čia jau rimti reikalai. Todėl po trečio skambučio kaip renesanso didikų dvare mus pasitinka trimitininkų Mangirdo Norvilo, Mykolo Varkalio ir Deimanto Švažo trio (mokyt. T. Vaičiulis) iškilmingos K. Keisershoto „Fanfaros“. Tokią iškilmingą nuotaiką ryžtingai pratęsia B. Gorbulskio „Šventadienis“, atliekamas pučiamųjų instrumentų orkestro (vadovai A. Linkevičius ir E. Anskaitis – pastarasis jam ir dirigavo). „Šventadienis“ klausytojus nukėlė į lietuviško Indianos Džounso atmosferą, kur dykumas ir egzotiškus nuotykius pakeičia nemažiau įspūdingos lietuviškos lygumos. Ižūliau jautėsi skudutininkų ansamblis (vadovas ir dirigentas A. Daubaris). Ar esate girdėję, kaip „skudutiškai“ skambėtų įvairios lietuviškos pravardės? G. Svilainio kūrinyje „Prasivardžiavimai“ jaunieji atlikėjai žaismingai įkūnijo šiuos ne visada malonius žodelius.

Penkios labai žavios pianistės Luka Jonaitė, Dina Barcytė, Darina Černyš, Sofija Marganavičiūtė ir Elžbieta Pušinskaitė (mokyt. D. Lukošienė, V. Aikevičiūtė, N. Ogay, I. Medelinskienė, J. Reneckytė-Žemaitienė) pritraukė publikos dėmesį savo artistišku pasirodymu, pirštukais atkartodamos A. H. Klasseno „Laikrodžio“ tikslėjimą. Jaunosios muzikantės labai susikaupusios lipdė sluoksniais besipildantį kūrinį. Jas scenoje keitė akordeonistė Dorotėja Užpelkytė (mokyt. A. Fjodorova). Jos sukaupto pasirodymo metu F. Angelis siuitoje akordeonui „Brel-Bach“ (I d.) dramatiška J. S. Bacho polifonija susiliejo su šansonišku J. Brelio skambesiu. Tokį rimtą, bet kartu ir aštresnio temperamento kūrinį scenoje vijosi svajingosios E. Morricone klajonės „Fantazijose“. Švelnūs dainininkų Adomo Dimšos, Lilijos Bitės ir Kristupo Mincės (mokyt. K. Zmailaitė, E. Šlimaitė, koncertm. A. Garsonaitė) balsai pynėsi su obojininko Viktoro Palej melodine linija ir sukūrė jautrumu alsuojančią atmosferą.

Šią popietę, nesvarbu kokio instrumento ar kokio ansamblio atliekami, itin populiarūs buvo šokiai iš įvairių laikotarpių ir skirtingų pasaulio vietų. Vienas tokių – tai kompozitoriaus E. A. Thuillier romantizuotas ispaniškasis „Bolero – brilliant“, kurį atliko fortepijoninis trio Meda Sedleckaitė, Dovilė Kirlytė ir Augustė Jankauskaitė (mokyt. V. Aikevičiūtė, N. Ogay, J. Reneckytė-Žemaitienė). Tokią švelnumu dvelkiančią temperamentingą kompoziciją keitė kito romantiko – E. Griego „Rigodonas“ iš siuitos „Iš Holbergo laikų“. Fleitų noneto (mokyt. V. Zabrodaitė, J. Puidokė) atliekamas renesanso prancūzų šokis įgavo ne tik kompozitoriui būdingo dramatiškumo, bet kartu

ir melodingų lyrinių niuansų. Kiek kitokią šokį atliko Motiejus Būta (mokyt. Almantas Puidokas). Kompozitoriaus A. Gomez „Lietaus šokis“ pamažu atgijo marimbos tembru ir nors akimirkai leido pasinerti į lietaus lašų virpesį. Gitaristų ansamblis (vadovas R. Kalinauskas) pasirinko atlikti G. Bergeron „Šokį“. Labai susikaupe jaunesni atlikėjai ėmėsi užduoties ir pamažu įsiūbavo šokio sukurį.

Į sceną pradėjus gužėti vis didesniems kolektyvams, vis labiau galima pajusti džiaugsmą, kurį atneša muzikavimas kartu. Juk, visų pirma, muzika atneša pasimėgavimą – ne tik žiūrovams, bet ir patiems muzikuojantiems, tiesa? Todėl ir lietuvių kompozitorės, ypač mėgstančios rašyti muziką vaikams I. Stakvilės „Stiklių gatvė“, atliekama kanklių ansamblio (vadovė R. Budrytė), suskambėjo lyg iš pasakų šalies, tarsi matytumei pro spalvotus vitražus besiskverbiančius saulės spindulius. G. Svilainio kūriniai „Eisva Rundžiai“ ansamblis prasiplėtė iki liaudies instrumentų orkestro (vadovai R. Budrytė ir V. Rimša – jis ir dirigavo). Ramaus pasivaikščiojimo tempu „žingsniuojančius“ muzikantus į priekį vedė išraiškinga Gretos Markūnaitės (mokyt. E. Čiplys) lamzdelio melodija.

Vilniaus Karoliniškių muzikos mokykloje dirba labai daug talentingų muzikantų, o tarp jų – ir keletas kompozitorių. Todėl ir koncerte buvo galima išgirsti jų kūrybos. Pavyzdžiui, jungtinis akordeonų orkestras (vadovai V. Voskan, A. Rimgailaitė, R. Ungurs) atliko vieno iš savo vadovų R. Ungurs kūrinį „Pirmyn“. Gyvybinga kompozicija išjudino jaunuosius muzikantus modernesniais, grynesniais sąskambiais. Tokią avantiūrą pakeitė būrys dainininkų: jaunių choras „Cantica“ (vadovė ir dirigentė D. Mikienė, chormeisterė G. Gumuliauskienė), jaunių choras (vadovė Greta Balzaravičiūtė), prie jų prisijungė ir styginių instrumentų grupė (koncertmeisterė A. Kanišauskaitė). Kartu jie atliko labai ramią ir šiltą E. Sirvydaitės dainą „Mano namai“, primenančią gimtosios vietos jaukumą, gamtos grožį bei mistinį artumą. Po šios jaukios akimirkos koncerto vairą perėmė simfoninis orkestras (vadovai Kęstutis Lipeika, Mantas Makrickas, dirigavo Kęstutis Lipeika). Jo atliekamas P. Mascagni „Intermezzo“ iš vienaveiksmės operos „Cavalleria Rusticana“ savo romantišku skambesiu priminė klasikinio kino filmo garso takelį. Tačiau nuotaika greitai persimainė, kai muzikantai užgrojo J. Brahms „Vengrų šokį“ Nr. 5. Šis smagus ir ugingas opusas, ko gero, gerai pažįstamas kiekvienam Vilniaus Karoliniškių muzikos mokykloje besisukančiam žmogui, iš atlikėjų sklindančia energija ir temperamentingu atlikimu užkrėtė bene visą publiką. Po mokyklos direktorės Aldonos Skruibyčės sveikinimo žodžių sekmadienio koncertą vainikavo pedagogo, estradinės ir džiaz muzikos kūrėjo J. Cechanovičiaus, ką tik atšventusio gimtadienį, dovana Vilniui – daina „Vilniaus atvirukas“ (eilės A. Antanavičiaus), kuriai jėgas sujungė jungtinis choras ir simfoninis orkestras.

Filharmonijos erdvėje suskambėjusi mūsų mokyklos mokinių muzika dar kuriam laikui po koncerto nuteikė pakiliai. Jaunieji muzikantai tvirtais žingsniais lipo į filharmonijos sceną ir artėjančios vasaros proga savo miestui padovanojo šviesią ir džiugią muzikos puokštę.

Muzikos istorijos mokytoja Kotryna Lukšytė